

Sygn. akt III U 821/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Lucyna Oleszek

Protokolant sekretarz sądowy Agnieszka Radochońska

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2014 r. w Przemyślu

na rozprawie

sprawy W. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o emeryturę

na skutek odwołania W. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

1. z dnia 3 czerwca 2014 r. **nr** (...)

2. z dnia 23 czerwca 2014 r. **nr** (...)

I. **u m a r z a** postępowanie w przedmiocie odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 3 czerwca 2014 r. nr (...),

II. **z m i e n i a** decyzję z dnia 23 czerwca 2014 r. nr (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy W. P. prawo do emerytury w ustawowej wysokości, poczynwszy od dnia 13 czerwca 2014 r.,

III. **s t w i e r d z a**, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w ustaleniu prawa do powyższego świadczenia,

IV. **z a s ą d z a** od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy W. P. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III U 821/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 listopada 2014 r.

Decyzjami z dnia 3 i 23 czerwca 2014 r., zn. (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy W. P. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu pierwszej decyzji podano, iż wnioskodawca nie spełnia wszystkich warunków określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.). Nie osiągnął wieku emerytalnego oraz nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Natomiast w uzasadnieniu drugiej decyzji powtórzono, że nie został wykazany staż pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Wnioskodawca W. P. w dniu 13 czerwca 2014 r. złożył odwołanie od pierwszej decyzji, domagając się jej zmiany. Niemniej w dniu 8 sierpnia 2014 r. cofnął to odwołanie, na co organ rentowy wyraził zgodę.

Równocześnie w dniu 11 sierpnia 2014 r. wnioskodawca złożył odwołanie od drugiej decyzji.

W uzasadnieniu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych i wniósł o przyjęcie, że faktycznie przez ponad 15 lat pracował w warunkach szczególnych jako robotnik suszarni przy pakowaniu pasz w Spółdzielni Kółek Rolniczych w W., jako robotnik mieszalni pasz w Zakładzie (...) w S. oraz jako ładowacz w Spółdzielni (...) w J.. Prace te związane były z dźwiganiem ciężarów, wykonywane były w stałym zapyleniu i w wysokich temperaturach. Na potwierdzenie swojego stanowiska odwołał się do zeznań świadków i wskazał, że brak stosownych świadectw pracy nie może pozbawiać go prawa do ubiegania się o świadczenie emerytalne.

W odpowiedzi na to odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie z przyczyn, które stanowiły o wydaniu zaskarżonej decyzji z dnia 23 czerwca 2014 r.

Ponownie stwierdzono, że wnioskodawca nie spełnia warunków do nabycia emerytury określonych w art. 184 ust. 1 w zw. z art. 27 i art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) oraz w zw. z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnianych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Podniesiono, że spośród ustawowych warunków wnioskodawca wykazał 25-letni staż ubezpieczeniowy oraz nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. Natomiast na dzień złożenia wniosku emerytalnego nie udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wskazał, że okresy pracy wykonywanej w warunkach szczególnych może potwierdzić jedynie zakład pracy, ewentualnie jego następca, na podstawie posiadanej dokumentacji i w ściśle określonej formie, zgodnie z § 2 ust. 2 powołanego rozporządzenia. Wnioskodawca nie przedstawił świadectwa pracy, na podstawie którego można by stwierdzić, wykonywał pracę w warunkach szczególnych.

Ponadto wskazano, że wbrew twierdzeniom wnioskodawcy brak jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia spornych okresów do stażu w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy w Przemysłu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. P. urodzony (...) po raz pierwszy w dniu 12 maja 2014 r. wystąpił z wnioskiem o emeryturę, oświadczając że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz że nie pozostaje w stosunku pracy.

Na potwierdzenie okresów ubezpieczenia oraz charakteru zatrudnienia przedstawił ogólne świadectwa pracy z okresów swego zatrudnienia.

Organ rentowy uznał, że wnioskodawca poza 25-letnim stażem ubezpieczeniowym nie wykazał 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych, a równocześnie nie osiągnął powszechnego wieku emerytalnego – 67 lat, stąd decyzją z dnia 3 czerwca 2014 r. odmówiono mu prawa do emerytury.

Odwołanie wnioskodawcy od tej decyzji organ rentowy potraktował równocześnie jako nowy wniosek emerytalny. Niemniej nadal stwierdzono, że wnioskodawca nie spełnia ustawowych przesłanek do nabycia emerytury w obniżonym wieku.

Dowód: 1. Akta organu rentowego (emerytalne):

- wniosek o emeryturę z dn. 12.05.2014 r.

- decyzje odmowne z dn. 3 i 23.06.2014 r.

Ponadto Sąd ustalił, że wnioskodawca W. P. pracę zawodową rozpoczął jako robotnik fizyczny w Spółdzielni Kółek Rolniczych w W.. Został tam zatrudniony w dniu 4 lipca 1979 r. na stanowisku robotnika suszarni – pakowacza w Zakładzie Usług (...) w O. i nieprzerwanie pracował tam do 28 lutego 1981 r. (1 rok, 7 miesięcy i 28 dni). Zgodnie z zakresem czynności do jego obowiązków należała m. in.: obsługa linii mieszania pasz, obsługa linii śrutowania zboża, obsługa workowni suszarni zielonek, pakowanie produktów w opakowania standardowe i inne. Główne obowiązki wnioskodawcy polegały na pakowaniu paszy do worków i ich załadunku oraz na rozładunku komponentów pasz, niejednokrotnie też dozowanie produktów. Pracował on przede wszystkim w mieszalni pasz, bezpośrednio przy pracujących młynkach i śrutownikach zboża. Na jednej zmianie 5-6 robotników pracowało przy produkcji 30-40 ton różnych pasz, które pakowano do 45-50 kg worków. Przy maszynach równocześnie pracowało 3 operatorów oraz 3 pakowaczy. Praca odbywała się w stałym hałasie, wytwarzanym przez maszyny, równocześnie pracowało bowiem około 30 silników o mocy około 35-55 kW. Ponadto stale unosił się kurz z suszonych i mielonych zbóż i traw. Kiedy prace odbywały się na suszarni, dodatkowo panowały wysokie temperatury, powyżej 35 st. C. Mieszalnia pasz i suszarnia urządzone były obok siebie. Pakowanie pasz polegało na napełnieniu worków, ich zważeniu i załadunku na wózek. Dalej były one wywożone przez wózkowego. Praca robotników mieszalni rozliczana była w akordzie, pracownicy byli zatrudnieni na dwie zmiany, a w sezonie letnim także na trzy zmiany. Mieszalnia pasz pracowała przez cały rok, natomiast suszarnia sezonowo, natężenie prac było tam od maja do późnej jesieni.

W związku z reorganizacją (...) z dniem 1 marca 1981 r. wnioskodawca został zatrudniony w Kombinacie (...) D. Gospodarstwo Rolne w S. Oddział w S. z siedzibą w M. na stanowisku pracownika suszarni. Faktycznie nadal pracował w Zakładzie w O. jako pracownik suszarni – pakowacz, wykonując podobne prace jak podczas pierwszego zatrudnienia. Praca odbywała się nadal na zmiany, za produkcję odpowiadał w pierwszej kolejności brygadzysta. Natomiast z dniem 1 lipca 1984 r. powierzono wnioskodawcy prace w grupie rekultywacyjnej. Wtedy wykonywał prace przy czyszczeniu rowów, wycinie drzew w lesie. Łącznie pracował tam 6 lat, 1 miesiąc i 14 dni. Prace podobne do wnioskodawcy wykonywali świadkowie: S. S. (1) - pakowacz i J. N. - operator-aparatowy oraz palacz.

Równocześnie Sąd ustalił, że przez kilka lat na skutek zmiany nazwy miejscowość M. miała nazwę O..

Dowód: 1. Akta organu rentowego (emerytalne):

- świadectwa pracy z dnia 28.02.1981 r., 14.04.1987 r., 1.04.1998 r.,

2. Akta osobowe z (...) w W.:

- umowa o pracę z dnia 3.07.1979 r.,

- angaże,

- Zakres czynności z 18.02.1980 r.

- Karta obiegowa zmiany,

3. Akta osobowe z (...) -u:

- umowy o pracę z dnia 1.03.1984 r. i 1.07.1984 r.,

- przeniesienie pracownika z dnia 8.04.1987 r.

4. zeznania świadków:

- S. S. (nagranie rozprawy - 18 min),

- J. N. (nagranie rozprawy - 38 min),

5. zeznania wnioskodawcy (nagranie rozprawy – 1 godz. 10 min).

Następnie za porozumieniem stron z dniem 15 kwietnia 1987 r. wnioskodawca został przejęty do pracy w Spółdzielni (...) w J. na stanowisko ładowacza-spedytora i pracował tam do 14 kwietnia 1998 r. (11 lat). W czasie tego zatrudnienia pracował przy załadunku i wyładunku towarów skupowanych i przechowywanych przez Spółdzielnię. Prace załadunkowe wykonywane były ręcznie, wnioskodawca m.in. pracował przy rozładunku wagonów ze szkłem, węglem i nawozami sztucznymi oraz środkami chemicznymi - do oprysków. Ponadto pracował przy rozładunku owoców i warzyw oraz kiszonych ogórków. Spółdzielnia zabezpieczała około 2 tys. ton rezerw zimowych owoców i warzyw. Ładowacze swoje obowiązki wykonywali na jednej zmianie, przede wszystkim na terenie magazynów przy ul. (...) w J.. Wnioskodawca czasami pracował też przy rozładunku na boczniczy kolejowej, tam był wzywany do pracy także po godzinach. Razem z wnioskodawcą jako ładowacz pracował świadek M. R., ich kierownikiem był świadek Z. K. (1).

Od 1 lipca 1997 r., w ostatnim okresie zatrudnienia, ze względu na stan zdrowia oraz zmiany reorganizacyjne Spółdzielni powierzono wnioskodawcy obowiązki dozorca.

W rezultacie łączny okres zatrudnienia wnioskodawcy we wskazanych zakładach pracy wyniósł 18 lat 8 miesięcy i 32 dni.

Dowód: 1. Akta osobowe ze Spółdzielni (...):

- umowa o pracę z dnia 15.04.1987 r.,

- Angaże,

- kartoteki wynagrodzeń.

2. zeznania świadków:

- Z. K. (nagranie rozprawy - 50 min),

- M. R. (nagranie rozprawy - 1 godz. 3 min.),

3. zeznania wnioskodawcy (nagranie rozprawy – 1 godz. 10 min).

Sąd ustalił też, że w dniu 15 kwietnia 1998 r. wnioskodawca złożył wniosek rentowy i uzyskał prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, które pobierał do 31 lipca 2011 r.

Dowód: 1. Akta organu rentowego (rentowe):

- wniosek z dnia 15.04.1998 r.,

- decyzje rentowe,

- Zaświadczenie ZUS O/R. z dnia 10.10.2011 r.

2. zeznania wnioskodawcy (nagranie rozprawy – 1 godz. 10 min).

Dokonując tych ustaleń Sąd oparł się na dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego oraz w aktach osobowych wnioskodawcy. W szczególności Sąd uwzględnił świadectwa pracy wnioskodawcy z okresów jego zatrudnienia, zakres czynności, angaże oraz kartoteki wynagrodzeń.

Za pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków: S. S. (1) i J. N. - pracowników suszarni i mieszalni pasz oraz Z. K. (1) - kierownika magazynów i (...) - ładowacza, zatrudnionych razem z wnioskodawcą. Świadkowie ci dokładnie opisali strukturę zatrudnienia w zakładach, w których pracowali, wskazali, jakie roboty wykonywał wnioskodawca, jak wyglądała organizacja pracy.

W rezultacie Sąd uznał, że choć wnioskodawca nie legitymuje się świadectwami pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, to w związku z zachowaną dokumentacją osobową oraz zeznaniami świadków i wnioskodawcy, możliwe było poczynienie uzupełniających ustaleń, że wnioskodawca pracował jako pracownik suszarni i mieszalni pasz oraz jako ładowacz przy pracach za- i wyładunkowych.

W rezultacie zebrana przez organ rentowy dokumentacja dopiero wraz z zeznaniami świadków oraz zeznaniami wnioskodawcy potwierdza okres i faktyczny charakter wykonywanej przez niego pracy w spornych okresach. Wszystkie zgromadzone dowody wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają, wobec czego są wiarygodnym źródłem ustaleń faktycznych. Wynika z nich, jaką pracę i w jakich warunkach wykonywał wnioskodawca.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W związku z cofnięciem przez wnioskodawcę odwołania od decyzji organu rentowego z dnia 3 czerwca 2014 r. w ocenie Sądu Okręgowego to cofnięcie jest dopuszczalne, zgodne z prawem i nie narusza słusznego interesu ubezpieczonego w świetle przepisów art. 203 § 1, 3 i 4 k.p.c. oraz art. 469 k.p.c.. Zatem wydanie wyroku w zakresie tej decyzji okazało się bezprzedmiotowe i niedopuszczalne.

W tym stanie rzeczy i na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 203 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie, o czym orzeczono w pkt. I wyroku.

Rozpoznając zaś odwołanie od decyzji z dnia 23 czerwca 2014 r. Sąd uznał, że jest ono uzasadnione.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) - ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Ponadto emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Równocześnie zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w zw. z § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnianych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43) - ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia

1949 r. będącym pracownikami zatrudnionymi w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3 tj. jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- osiągnęli wiek emerytalny wynoszący dla mężczyzny 60 lat oraz
- posiadają wymagany okres składkowy i nieskładkowy tj. 25 lat dla mężczyzny, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Dla ustalenia tych uprawnień - za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (art. 32 ust. 2 cyt. ustawy).

Zgodnie z § 2 ust. 1 cyt. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. - okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji - w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie

§ 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zaświadczenie zakładu pracy powinno potwierdzać charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których uzależnione jest przyznanie emerytury.

Bezsporne jest, że wnioskodawca występując z wnioskiem emerytalnym wykazał, iż ukończył 60 lat oraz posiada 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W toku rozpoznawania sprawy przed organem rentowym, z uwagi na brak świadectw pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, sporny okazał się charakter pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w następujących okresach:

- od 4 lipca 1979 r. do 28 lutego 1981 r. w Spółdzielni Kółek Rolniczych w W.

w Zakładzie Usług (...) w O. na stanowisku robotnika suszarni – pakowacza (1 rok, 7 miesięcy i 28 dni),

- od 1 marca 1981 r. do 14 kwietnia 1987 r. w Kombinacie (...) D. Gospodarstwo Rolne w S. Oddział w S. z siedzibą w M. Zakład w O. na stanowisku pracownika suszarni (6 lat, 1 miesiąc i 14 dni),

- od 15 kwietnia 1987 r. do 14 kwietnia 1998 r. w Spółdzielni (...)

w J. na stanowisku ładowacza (11 lat).

W ocenie Sądu Okręgowego, fakt wykonywania przez wnioskodawcę pracy

w szczególnych warunkach w spornym okresie znajduje potwierdzenie w zebranych

w sprawie materiale dowodowym – dokumentacji osobowej oraz w zeznaniach świadków

i jego własnych. Podnieść należy, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodniane wszelkimi dowodami przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego i nie są potrzebne jakieś szczególne dowody np. z dokumentów - wystarczą dowody np. z zeznań świadków i stron.

Sąd stwierdził, że praca wnioskodawcy we wskazanych firmach na stanowisku pracownika suszarni i mieszalni pasz oraz ładowacza wykonywana była w warunkach szczególnych.

Przy czym Sąd uznał, że w okresie pracy w Spółdzielni Kółek Rolniczych

w W. od 4 lipca 1979 r. do 28 lutego 1981 r. w Zakładzie Usług (...)

w O. wnioskodawca przede wszystkim pracował w mieszalni pasz w bezpośrednim sąsiedztwie suszarni zbóż i zielonek. Zajmował się workowaniem pasz, załadunkiem

i rozładunkiem pasz oraz ich komponentów. Okres tego zatrudnienia to 1 rok, 7 miesięcy i 28 dni. Te same czynności, w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał u kolejnego pracodawcy tj. w Kombinacie (...) D. Gospodarstwo Rolne w S. Oddział w S. z siedzibą w M.. Zmiana zatrudnienia wynikała wyłącznie z reorganizacji zakładu pracy. Wnioskodawca nadal od 1 marca 1981 r. pracował w mieszalni pasz w M. (O.). Jednak w ocenie Sądu, popartej zachowaną dokumentacją osobową, obowiązki pakowacza w mieszalni pasz oraz pracownika suszarni wykonywał on do 30 czerwca 1984 r. Potem został bowiem skierowany do pracy

w grupie rekultywacyjnej. W rezultacie Sąd uwzględnił okres 3 lat i 4 miesięcy tego zatrudnienia. Równocześnie Sąd uznał, że zarówno z dokumentacji osobowej, zeznań świadków, jak i wnioskodawcy wynika, że od 15 kwietnia 1987 r. do 30 czerwca 1997 r.

w Spółdzielni (...) w J. pracował on jako ładowacz tj.

w łącznym okresie 10 lat, 2 miesięcy i 15 dni. Od 1 lipca 1997 r. do ustania zatrudnienia wykonywał już prace dozorecy.

W rezultacie łączny okres pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w warunkach szczególnych wynosi co najmniej 15 lat, 1 miesiąc i 15 dni.

Prace na stanowiskach robotnika - pakowacza w suszarni i mieszalni pasz oraz ładowacza, faktycznie wykonywane przez wnioskodawcę, wymienione są w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 Nr 8, poz. 43 ze zm.) w wykazie A, odpowiednio w dziale X - „W rolnictwie i przemyśle rolno-spożywczym”, poz. 10 „Prace przy wytwarzaniu mąki, kasz, płatków i śruty”. W dziale XIV - „Prace różne”, poz. 11 „Prace w suszarniach z zastosowaniem podgrzewania, jeżeli temperatura powietrza w tych suszarniach przekracza 35 st. C.” Ponadto w dziale VIII –

„W transporcie i łączności” - Transport, poz. 1 – „Ciężkie prace załadunkowe i wyładunkowe oraz przeładunek materiałów sypkich, pylistych, toksycznych żrących lub parzących w transporcie”.

Stanowiska te wymieniono też w przepisach branżowych tj. w Uchwale nr 24 Zarządu Krajowego Związku (...), K. i Organizacji z dnia 14 czerwca 1983 r. w dziale XIII poz. 11 - suszarniowy oraz w Zarządzeniu Nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa

i (...) Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. M.R.L.i G.Ż Nr 2 poz.88) - Dział X - „W rolnictwie i przemyśle rolno-spożywczym”, poz. 10 „Prace przy wytwarzaniu mąki, kasz, płatków i śruty”: pkt. 5. mieszkankowy śruty

i komponentów paszowych, pkt. 6. dozowacz surowców na mieszkanki paszowe, pkt 7. robotnik za i wyładunkowy zbóż, przetworów zbożowych komponentów paszowych i pasz.

Ponadto w dziale XIV - „Prace różne”, poz. 11 „Prace w suszarniach z zastosowaniem podgrzewania, jeżeli temperatura powietrza w tych suszarniach przekracza 35 st. C.”, pkt. 2. suszarniowy zielonek i pakowacz suszu.

W odniesieniu do stanowiska ładowacza należy wskazać na przepisy powołanego zarządzenia Ministra Rolnictwa Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej - Dział VIII

„W transporcie i łączności” - Transport, poz. 1 – „Ciężkie prace załadunkowe i wyładunkowe oraz przeładunek materiałów sypkich, pylistych, toksycznych żrących lub parzących

w transporcie”, pkt 1 ładowacz. Ponadto wymieniono je w uchwale Zarządu Centrali Spółdzielni (...) z dnia 23 marca 1984 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy spółdzielczości ogrodniczopszczelarskiej również w dziale VIII poz. 1.

Zdaniem Sądu Okręgowego istotny w sprawie okazał się rodzaj pracy faktycznie wykonywanej przez wnioskodawcę, a nie brak stosownych świadectw pracy czy nazwa stanowiska, które zajmował. Ponadto w orzecznictwie podnosi się, iż praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 16 lutego 2012 r., III AUa 1797/11, LEX nr 1130404).

Rozstrzygając kwestię charakteru zatrudnienia wnioskodawcy, Sąd przyjął więc, że wykazał on 15 lat pracy w warunkach szczególnych, przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie i na mocy powołanych przepisów w zw. z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając mu prawo do emerytury, począwszy od dnia 13 czerwca 2014 r. tj. daty złożenia wniosku emerytalnego, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

Zgodnie z art. 118 ust. 1 i 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120. W razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

Kierując się tym przepisem oraz uwzględniając wcześniejsze rozważania Sąd uznał, że ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (przeprowadzenie dowodu z dokumentacji osobowej oraz zeznań świadków i ich ocena) zwalniają organ rentowy z odpowiedzialności za opóźnienie w ustaleniu prawa do świadczenia emerytalnego wnioskodawcy. Orzeczenie w tym zakresie zawarto w pkt III wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pkt IV wyroku znajduje uzasadnienie w treści art. 98 k.p.c. i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. tj. z 2013 r. poz. 490) - § 11 ust. 2 w zw. § 2 ust. 2. Sąd uznał, iż pełnomocnik wnioskodawcy aktywnie reprezentował swego mocodawcę. Składane wnioski dowodowe zmierzały do szybkiego i rzetelnego wyjaśnienia sprawy. Stąd Sąd dwukrotnie zwiększył minimalną stawkę opłaty z tytułu zastępstwa procesowego.